

ΚΥΘΗΡΑ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀποστέλλονται τῇ Διευθύνσει τῶν «Κυθίων».

«ΚΥΘΗΡΑ»

Ἐφημερίς ἑβδομαδιαία Πολιτική καὶ τῶν Εἰδήσεων

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Ἑσπεριακοῦ Δρ. 6
Ἑξωπεριακοῦ Φρ. χρ. 8

Ὁ φωστὴρ ποιεῖται ἐν Ἀθήναις τὰς διατριβάς. Ὄταν εἰργαζέτο ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ὁ φωστὴρ ἤσυχλειτο εἰς Κύθηρα εἰς τὴν σύνταξιν τῶν περιγμένων λογαριασμῶν τῶν ἀντιθέτων αὐτοῦ διὰ τὰς ἐπιτελείας του τὰς ἱατρικάς· ὅταν ὁ Δηλιγιάννης ἐψήφισε τὴν κατάργησιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ἐπαρχίας ἐκοιμήτο ἐν Κυθήροις ὑπὸ μανδραγόραν. Τό γε νῦν, ἀφ' οὗ τῶν Κυθίων τὰς ἐκλογικὰς δάρνας εἰς θάλασσαν κατατάσσιν καὶ ἐξατφαλίσας τοῦ ἀποβλήτου τῶν ἰσχυρῶν δικαστηρίων ὑποψηφίου δημάρχου τοῦ τὴν μαύρην ἐπιτυχίαν, διαμίνει εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Μὴ νομίσητε, ὦ φίλοι Κυθῖοι, ὅτι ὁ βουλευτὴς ὑμῶν, ὁ χυδαιμόνων καὶ προχυδαιμόνων τριχοειδὲς ἐγένετο σήμερον δηλιγιαννικὸς διὰ νὰ ἐπισπεύτῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐδοῦ Καφαλίου καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ζημιωθέντων περσίων, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Καττούλη, ἐνεργεία τοῦ κ. Στάη, σχεδιασθεῖσαν ὁδὸν ἀπὸ Ποταμοῦ εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν, ἥ διὰ νὰ ἐπιμεληθῇ τῶν σχολείων σας, ἥ διὰ νὰ φροντίσῃ μὴ διακοπῇ μετ' οὗ πολὺ ἀρχομένου τοῦ ἔθους, ἥ διὰ θαλάσσης συγκοινωνίας σας, ἥ τέλος, διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς ὀλίγους Κυθῖους, ὅσοι, ἀξίως ὑπηρετοῦντες, κατέχουσι δημοσίας θέσεις. Μὴ νομίσητε ὅτι τυρβάζει περὶ τὰ τοιαῦτα. Αὐτὸς μακαρίως ἀκολουθεῖ τὸν πονηρὸν σύντροφον, ὅστις τὸν ἔχει ὑπνωτισμένον καὶ τὸν καταβιάζει ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὸν πολιτικὸν λαχόν, ὃν πρὸ πολλοῦ πρὸς χάριν τοῦ ἔχει ἐγκαμμένον. Ὁ καλὸς σύντροφος τὸν ἐπεισεν ὅτι ἡ ἀρίστη πολιτικὴ εἶναι ἡ τῆς ἐκδίκησεως πολιτικῆ. Ἐκδικεῖται λοιπὸν κατὰ ξένην εἰσήγησιν ὁ περινούστατος φωστὴρ, καὶ μᾶς δεικνύει ὅτι δὲν ἔπασαν ἀκόμη οἱ ὀδόντες του, ὅτι εἶναι ἐνίοτε ἱκανὸς νὰ δάκνῃ. Βεβαίως, ἀφοῦ ἐπώλησε τὴν ψῆφον, ἣν τῷ ἐνεπιστεύθη ὁ λαός, δύναται νὰ δάκνῃ, ἀλλὰ δὲν βλέπει ὅτι, ὡς ὁ σκορπίος ὁπότεν

κυκλωθῇ ὑπὸ ἀνημμένων ἀνθρώπων πλήττει διὰ τοῦ ἰσθμοῦ κέντρου τὴν ἰδίαν τοῦ κεφαλῆν, οὕτω καὶ αὐτὸς ὠθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐξουσιάζοντος αὐτὸν ὑπνωτιστοῦ ξεσχίζει τὴν ἰδίαν σάρκα καὶ ἐτοιμάζει ἀφρευκτὸν τὸν ἴδιον αὐτοῦ ὀλεθρὸν!

Ἡ ἀπολυτὴς τοῦ σχολάρχου Ποταμίων Τζωρτζοπούλου ἱκανοῦ καὶ λίαν διακεκριμένου καθηγητοῦ ἐπροξένησε τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν εἰς πάντας τοὺς ἐξω δημοτάς. Ὁμοίως ἐλεεινὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν καὶ ἡ τοῦ σχολάρχου Κασσιμάτη παῦσις. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀποθηκαρίου ἐν τῷ τελωνεῖῳ Πειραιῶς ἔπεσε καὶ αὐτῇ, ὅσῃα τῆς ἐκδικητικῆς μανίας τοῦ φωστῆρος. Ὁ Πασπαλᾶς ἐπαύθη καὶ αὐτός.

Γινώσκοντες τὴν οἰκτρὰν πολιτικὴν μας κατάστασιν καὶ οἰκτεῖροντες θὰ ἐδικαιοῦμεν τὸν πιλιτευόμενον ὅτις θὰ ἔπαυεν ἕνα πολιτικὸν τοῦ ἀντίπαλον ἵνα διορίτῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἑτεροῦ φίλου τοῦ ὄντα· ἀλλ' ὁ φωστὴρ δὲν ἔχει ἄλλους σχολάρχας Κυθῖους νὰ τοποθετήτῃ εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀπολυθέντων· δὲν ἔχει ἄλλον Κασιματὴν ἀποθηκαρίον διὰ τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς· δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃ φίλον ἔχοντα τὰ πρόποντα τοῦ Πατπαλᾶ· οὕτως οἱ ἱκανοὶ συμπατριῶται ὑπάλληλοι ρίπτονται εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὸ πτωχὸν ταμεῖον τῶν Κυθίων ζημιῶνται τοὺς μισθοὺς των, οὓς θὰ λάβοιεν ξένοι.

Λυπηρὰ μὲν ἀληθῶς ταῦτα, διανοεῖται ἴσως καὶ αὐτὸς ὁ μεγαλόνοτος φωστὴρ, ἀλλὰ πρέπει νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει ὀδόντας· ἀδιάφορον ἂν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἐμπήγνον εἰς σάρκας Κυθηροῦκας.

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἐκδικήσεως εἶναι τῶν ἀνοήτων ἢ πολιτικῆ. Οἱ πολιτικοὶ ἐχθροὶ δύνανται αὐτοὶ νὰ γείνωναι πολιτικοὶ φίλοι· ἀλλ' οἱ ἀπολυθέντες, οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι καὶ τὰ χωρῖα ὅλα τῶν πτερηθέντων ἀδίκως, ἀνοήτως, ἀλόγως τοῦ ἔργου καὶ τοῦ ἐπιούσιου ἄρτου των, θὰ ἐκδικηθῶσι καὶ αὐτὰ μίαν ἡμέραν καὶ ἡ ἐκδικησις των θὰ εἶναι κατὰρα καὶ ἀνάθεμα κατ' ἐκείνου, ὅστις τὴν δύναμιν ἣν τῷ ἔδωκεν ἡ Πατρίς πρὸς προστασίαν τῶν τέκνων τῆς, εἰαδήποτε καὶ ἂν ὦσι ταῦτα, μεταχειρίζεται τούναντίον πρὸς κορεσμὸν παπεισίων καὶ χαμερπῶν πρωτοπικῶν παθῶν.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΩΝ Κ. Κ. ΚΑΛΟΥΤΣΗ-ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜΩ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ἰσως δὲν ἤξιζε τὸν κόπον ν' ἀπασχολήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν διηγούμενοι τὰ κατορθώματα τοῦ υποψηφίου δημάρχου Κυθηρίων κ. Β. Σιμητεκόλου κατὰ τὰς διαφόρους περιπετείας τοῦ βίου αὐτοῦ. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ χρόνος ὁ πολὺς συντελεῖ ἐνίοτε εἰς τὴν λήθην τῶν γεγονότων, ἀφ' ἐτέρου τὸ θράσος τοῦ υποψηφίου ἐκορυφώθη, ἰσχυρισθέντος ἔν τινι πρὸ ἡμερῶν δημοσίᾳ ὁμιλίᾳ του, ὅτι αὐτὸς μόνος εἶνε ὁ κατάλληλος νὰ προστατεύῃ τὸν χωρικὸν τὸν κερδίζοντα τὸν ἄρτον διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου του, ἀναγκαζόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, διὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐπετρέπετο πλέον εἰς τὸν τότε γραφεὰ τοῦ δικαστηρίου κ. Β. Σιμητεκόλου νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ Ἀρχεῖα τῆς Πατρίδος του εἶνα ἀπαλλοχθῇ ὁ τρώγων τὸν ἄρτον διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου του, ὡς λέγει ἡ ἀπόφασις, τῶν ὀνύχων τοῦ κ. Β. Σιμητεκόλου, τοῦ καταβροχθήσαντος διαφόρους ποσότητες σελήνιων πολλῶν διαδίκων πτωχῶν διὰ παρανόμων πράξεων. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο δικαστικὸν ἔγγραφο, ἐξαχθὲν ἐκ τῶν ἐπιτήμων ἀρχείων τοῦ Ἀρχιεπιφυλακείου Κυθήρων, ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἐξῆς:

Ἀριθ. Πρωτοκόλλου 188.

Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς Προεδρίας τῶν Δικαστηρίων τοῦ ἔτους 1861 εὑρισκομένου εἰς τοῦτο τὸ Ἀρχιεπιφυλακεῖον Κυθήρων, τῇ 13 δεκάτῃ τρίτῃ Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑποφαινόμενος Πρόεδρος τῶν ἐν Κυθήροις Δικαστηρίων. Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 8 ἰσταμένου ἐπίσημον τοῦ ἐνταῦθα ἀνακριτοδίκου δι' οὗ διεβιβάσθη ἀπόγραφον τῶν ἐκδοθέντων βουλευμάτων παρὰ τῶν γνωμοδοτούντων Ἀρχείων, ὑπὸ χρονολογίαν 3 καὶ 5 τοῦ ἐδεύοντος ἐπὶ τῆς αὐτεπαγγέλτως συνταχθείσης ἀνακρίσεως κατὰ τοῦ Βαλερίου Σιμητεκόλου τοῦ Σταμάτη, ὑπαίτιασθέντος διὰ τὸ ἀδίκημα παραποιήσεως ιδιωτικοῦ ἔγγραφου.

Διελθὼν τὸ ἀναμνησθὲν τῆς Ἀνακρίσεως βούλευμα ὑπὸ τῆν 3 ἰσταμένου εἰς ὃ συνεμορφώθη ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ τελεσιδίκως διεκρατήθη, ὅτι ὁ ὑπόδικος Σιμητεκόλος δὲν ὤφειλε μὲν νὰ παραπεμφθῇ εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου διὰ τὸ προσαφθὲν αὐτῷ ἀδίκημα, ὅτι δὲ ἐξ ἄλλου τὰ ἐφεξῆς γεγονότα προέκυψαν κατ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Δικογραφίας.

Ὅτι μετερχόμενος ὁ αὐτὸς Σιμητεκόλος τὸν γραφεὰ, φοιτῶν εἰς τὰ Δικαστήρια, ἔχων πατέρα περιορικὸν σύμβουλον, συμβουλευογράφον καὶ πραγματογνώμονα, πρὸ πολλοῦ συντάττει δικαστικὰς πράξεις, καὶ τοι μὴ ὦν Δικανικός, αἰτι-νες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, προσυπογράφονται παρὰ τοῦ υποδικηγόρου Κ. Νικολάου Καρατέλην ὡς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει.

Ὅτι ἡ ἐπικερδεστέρη τῶν δικαστικῶν πράξεων ἐστὶν ἡ τῶν ζημιῶν, αἱ πλείστα τῶν ὁποίων τυγχάνουσι καὶ διεξάγονται δικαστικῶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σιμητεκόλου. Ὅτι ἐκτιμηθείσης τῆς ζημίας τοῦ Φατσέα διὰ σελλήνια πενήτηκοντα, ἐξ ὧν ἀφηρέθησαν τὰ εἴκοσι πέντε, δι' ἐκείνην τῶν βῶων, καὶ ἐπληρώθη ἀντὶ τριάκοντα πέντε, τὰ εἴκοσι τέσσαρα σελήνια τῆς ζημίας τῶν προβάτων κατήντησαν εἰς σελλήνια ἑκατὸν δέκα, ἕτινα ὑπεχρεώθη ὁ Προεστὼς Βλαντῆς διὰ τὴν κοινότητά του καὶ αὐτὸς νὰ πληρώσῃ καὶ τὰ ὅποια ὁ Βαλέριος Σιμητεκόλος κατεβρώχθισε χωρὶς νὰ δώσῃ

οὔτε καὶ ἓνα ὄβολον, πρὸς τὸν ζημιωθέντα Φατσέα. ὅτε κ' εἰς τὸν ὑποδικηγόρον Ν. Καρατέλην, τὸν ὑπογράφαντα τὰς «σχετικὰς δικαστικὰς πράξεις. Ὅτι μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν εἰ-«κειοποιηθεῖσαν ταύτην ποσότητα, ἐκλήτευσεν τὸν Προεστῶτα «Βλαντῆν διὰ τὴν διανομὴν 11 Μαρτίου 1861 τῷ ἐπιδικά-«στησαν δύο σελλήνια μετὰ τῶν ἐξόδων, ὠρκεται καὶ τὴν «ἐπιούσαν ἔτυχεν ἐντάλματος ἐνεχειριάσεως κατὰ τοῦ Προε-«στῶτος, οὗτος ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ εἰσέτι ἕτερα σελλήνια «δέκα τέσσαρα ἡμισυ. Ὅτι ἐκτὸς τούτου ἐν συγχρόνῳ παρα-«πλησίᾳ περιπτώσει ὁ μνησθεὶς Σιμητεκόλος ἐμπαιὼν φόβον «πρὸς τὸν Ἱερέα Γεράσιμον Κασσιμάτην ἔλαβε παρ' αὐ-«τοῦ δίστιλα τρία, ὡς δὲ καὶ ἀπὸ τῶν Ἀδριάν Σιμητε-«κόλου Ξυδιάν σελλήνια πέντε. Ὅτι τοιαῦται πράξεις ἐν «ἡφ' παρέχουσιν ἀντικείμενον ἀσφαλοῦς καὶ βεβαίου κέρδους, «ἐξ ἄλλου καταπιέζουσι τὸν πτωχόν, τὴν χήραν καὶ τὸ «ὄρφανόν. Ὅτι ὄργανον καὶ μέσον τῆς καταχρήσεως ταύτης «καθίσταται ὁ ἱερὸς βωμὸς τῆς Δικαιοσύνης. Ὅτι τὸ ἀρχεῖον «καὶ εἰς προγενεστέραις τοιαύτας ἀσυγγνώστους πράξεις, «ἐλάβεν ἀφορμὴν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν σύντονον προσοχὴν του. «Ὅτι ἀνάγκη πᾶσα, ἵνα δραστηρίως τοιαῦται καταχρήταις «περισταλῶσι, καὶ ἀπαλλοχθῇ αὐτῶν ὁ τρώγων τὸν ἄρτον «διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου του. Ὁ ἀνακριτὴς ἔκρινε «κατάλληλον νὰ διαβιβάσῃ τοῦτο τὸ βούλευμα εἰς τὸν Πρόε-«δρον πρὸς πᾶν περαιτέρω μέτρον».

Ὁ Πρόεδρος

Ἐπειδὴ οὐδεμία δύναται νὰ διεγερθῇ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων προκυψάντων ἐκ τῆς Δικογραφίας κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Βαλερίου Σιμητεκόλου, ὡς ἀμ-φότερά τὰ Ἀρχεῖα, ἢ τε ἀνάκρισις καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς, τε-λεσιδίκως διὰ τῶν βουλευμάτων αὐτῶν ἀπεφάνθησαν. Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Σιμητεκόλος, οὔτε τὴν δικηγορικὴν οὔτε τὴν ὑποδι-κηγορικὴν μετέρχεται ἐπιστήμην, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ἔνδυμα ἀπλοῦ γραφείως εἰσερχόμενος εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ Ἀρχεῖα, δὲν πε-ριωρίσθη εἰς θεμιτὰς πράξεις ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐργασίας του, ἀλλ' ἐτήρησε λίαν ἐπιλήψιμον διαγωγὴν, ἥτις ἂν ἀφ' ἐ-νὸς ποινικὴν κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν δὲν ἐμόρφωσε, ἀφ' ἐτέρου τὰ γνωμοδοτοῦντα Ἀρχεῖα, ἐν πλείστη δικαιοσύνῃ, κατὰ τῆς αὐτῆς του διαγωγῆς, ἐξεφράσθησαν, προκλήσαντα τὴν τοῦ Προέδρου πρόβλεψιν.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καθήκον τοῦ Προέδρου κα-θίσταται νὰ προβῇ εἰς μέτρον ἀνάλογον, ἱκανὸν πρὸς ἔρσιν παντὸς προσκόμματος εἰς τὴν τῆς Δικαιοσύνης διενέργησιν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν καταδολιευομένων δικαιωμάτων τῶν διαδίκων ὑπὸ ἀτόμου οὐδένα ἔχοντος νόμιμον τί-τλον, ἵνα ἐν ταῖς δικαστικαῖς ἀναμνηστικαῖς πράξεσιν. Τῇ βάσει τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ 49 ἄρθρου τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων,

Ἀποφαινέται

Α' ὅτι ὁ κ. Οὐαλέριος Σιμητεκόλος τοῦ Σταμάτη, ἐνεργῶν ὡς ἀπλοῦς γραφεὺς, νὰ μὴ γίνεταί ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παραδεκτὸς εἰς τε τὰ Δικαστήρια καὶ Ἀρχεῖα εἰς προσαγωγὴν καὶ διεξαγωγὴν δικαστικῶν πράξεων τῶν διαδί-κων, ἐξαιρουμένων ὁμῶς τῶν ἀπολύτως ἀτομικῶν αὐτοῦ ὑπο-θέσεων, κατὰ τὴν ὁποίαν μόνην περίπτωσιν δὲν ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη.

Β'. Αἱ γραμματεῖαι τῶν Δικαστηρίων καὶ Ἀρχείων ἐπιφορ-τίζονται ὑπὸ εὐθύνην των, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης πράξεως, διὰ τὸ ὅποιον τέλος ἀποσταλῆσεται τοῖς Δικασταῖς τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κοινοποιηθήσεται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν κ. Οὐαλιέριον Σεμιτέκολον τοῦ Σταμάτη.

Ν. Κάγκας Πρόεδρος

Γ. Δαρμάρος γραμματεὺς.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Κυθήροις τῇ 30ῇ Ἰουλίου 1895.

Ὁ Ἀρχιεφύλαξ Κυθέρων

Χρῆστος Βοσνιτσάνος.

Ἡ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

Ἡ ἐναρξίς τῶν δημαιορεσιακῶν ἀγώνων. — Ὁ λόγος τοῦ κ. Β. Σιμητεκόλου.

Ὡς ἐγράφομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ πανήγυρις ἐν τῇ ῥωμαντικῇ θέσει τῆς Ἀγίας Ἐλέσης ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν τρίτην μετὰ πολλῆς τῆς εὐλαθείας ἐν συρροῇ κόσμου ἱκανοῦ, καίτοι ὁ πνέων ἰσχυρὸς ἄνεμος ἠνάγκασε τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῇ ταχέως. Ἐν τούτοις ἐκ πάντων τῶν χωρίων τῆς νήσου συνῆλθεν ἐκεῖ πλῆθος ἱκανόν, ἐπίσης δὲ οὐχὶ εὐάριθμοι τελοῦσιν ἐν τῇ μονῇ τὸν δεκαπεντημόν. Ἡ πανήγυρις ὅμως εἰχέ τι τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνεκεν τῆς παραδόξου ἐμφανίσεως τοῦ κ. Β. Σιμητεκόλου, κηρύξαντος μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων του, ἀπὸ τινος ἀναβάθρας, ὅτι θὰ διεκδικήσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογὰς, γεννησομένης τὴν δεκάτην Σεπτεμβρίου, τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα! Ἐὰν δὲ περιορίζετο εἰς τὴν γνωπτοποίησιν τῆς ἀποφάσεως ἣν ἐλάβεν ὁ κομμικτραγικὸς ἄνθρωπος θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς οἱ εὐσεβεῖς πανηγυρισταί, οἱ κατὰ κακὴν τύχην παρευρεθέντες τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἀλλ' ὁ ὑποψήφιος τοῦ ἑαυτοῦ του, ὡς ῥητῶς καὶ σαφῶς ἐδήλωσεν, διότι ἠρνήθη ὅτι εἶνε ὑποψήφιος τοῦ κόμματος τῶν κ. κ. Καλούστη καὶ Κορωναίου, κατεβασάνισε τοὺς προσκυνητὰς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀναγνώσας ἐφημερίδας καὶ συγχωροχάρτια, καὶ σταυροκοπούμενος, καὶ ἄρρητα ἀθέμιτα διηγούμενος. Κατεπλάγημεν ἰδίᾳ ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες καὶ τὰς γυναῖκας ἐν ἀγανακτήσει διατελούσας ἐνεκα τῶν ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν δὲ ἔλεγον ὁ κ. Σιμητέκολος κατὰ προσώπων ἀξιοτίμων καὶ λατρευτῶν παρὰ πάντων, ἀπόντων δὲ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τῆς πανηγύρεως. Ἐν τούτοις πολλοὶ ἐγέλων νομίζοντες ὅτι ἡ παράστασις ἀνεμίμησεν αὐτοῖς τὸν πανελλήνιον Φασουλὴν καὶ Περικλέτον, διὰ τοῦτο δὲ ὑπόμενον ἀκούοντες τὸν ὑποψήφιον τοῦ ἑαυτοῦ του ἀγορητὴν, εἰς τὸ πείσμα τοῦ ἰσχυροῦ ἀνέμου, ὁ ὅποιος, λυπούμενος τοὺς ἀκροατάς, ἤρπαξε καὶ ἐτκόρπιζεν εἰς τοὺς ἀνέμους τὰ χαμένα λόγια, ὡς ἔλεγον καὶ αἱ γυναῖκες, τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Β. Σιμητεκόλου.

Ὁ κύριος ὑποψήφιος δῆμαρχος τοῦ ἑαυτοῦ του ἐψεύσθη δημοσίᾳ εἰπὼν ὅτι ἐγκατέλειπεν τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὡς εἰρηνοδίκου, ἐνεκα ῥητῆς ὑποσχέσεως πρὸς αὐτόν, τῆς οἰκογενείας Στάη ἀπὸ τοῦ 1892, ὅτι θὰ ὑποδείξῃ καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτόν ὡς ὑποψήφιον δῆμαρχον, κατὰ τὰς ἐλευσομένης δημοτικὰς ἐκλογὰς. Οὐδέποτε, οὐδεὶς τῶν τῆς οἰκογενείας Στάη ὑπεσχέθη τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως πρὸς τὸν μισητότατον ἄνθρωπον τοῦ δήμου Κυθέρων. Γινώσκουμεν μάλιστα θετικῶς ὅτι ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς κατὰ τὸ 1892 κ. Σ. Ε. Στάης καὶ ἐνώπιον πολλῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων, κατ' ἰδίαν, ἐδήλωσεν τῷ κ. Β. Σιμητεκόλῳ, ὅτι οὔτε λόγος δὲν πρέπει νὰ γένηται περὶ ἐκλογῶν δημοτικῶν, αἱ ὅποιαι θὰ ἐλάμβανον χώραν μετὰ

τριετίαν. Ἐπίσης θετικῶς γινώσκουμεν ὅτι ὁ κ. Σ. Ε. Στάης, βουλευτὴς, εἶπεν τῷ κ. Β. Σιμητεκόλῳ ἐν τῷ κήπῳ τῆς ἐν Λειβαδείᾳ οἰκίας αὐτοῦ ὅτι ἵνα ἀξίῃ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα πρέπει πρῶτον νὰ πείσῃ τοὺς δημῶτας Κυθέρων ὅτι εἶνε ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, τὸ ὅποιον ἄλλοι τόσον ἐτίμησαν. Ἐκτοτε μάλιστα, ὡς καλῶς ἐνθυμούμεθα, χρονολογεῖται καὶ ἡ ἀσήμετος μὲν ἀλλὰ λυσσώδης ἔχθρα τοῦ κ. Β. Σιμητεκόλου κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Ε. Στάη, καὶ τῆς ἐντίμου αὐτοῦ οἰκογενείας, ἣν καθύβρισε καπηλικῶς καὶ βαναυσότατα δημοσίᾳ ἐν τινι πανηγύρει εἰς Φατσάδικα, καὶ τῆς ὁποίας δὲν ἠσχύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε καὶ συγγενής. Τοιοῦτους συγγενεῖς ἐλπίζομεν, πρὸς τιμὴν τῆς Πατρίδος μας, ὅτι ἡ ἐντιμος οἰκογένεια Στάη πρὸ πολλοῦ ἀπεκήρυξεν.

Ἐσταυροκοπεῖτο ὁ ἀγορεύων ὑποψήφιος ἀφ' οὗ ἔβλεπεν ὅτι δὲν σταυροκοποῦνται οἱ ἀκούοντες προσκυνηταὶ τὰς τερατολογίας καὶ ἀναληθείας αὐτοῦ. κατὰ τοῦ δημάρχου ἀξιοτίμου καὶ λαοφιλοῦς κ. Μ. Νικηφοράκη, ἱατροῦ, καὶ τῆς ἐντίμου αὐτοῦ οἰκογενείας. Εὐτυχῶς διὰ τὸν ἐν μανίᾳ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διατελούντα ὑποψήφιον οὐδεὶς ἐκ τῶν τῆς οἰκογενείας Νικηφοράκη ἤκουσε τὰς φοβεράς ὕβρεις καὶ συκοφαντίας ὥς ἐξεστόμιζεν ὁ διαχειρονομίων καὶ σταυροκοπημάτων ὁμιλῶν ὑποψήφιος. Διέστρεψε τὴν ἀλήθειαν, ἐφλυᾶρει, ἐσυκοφάντει ἐρήμην τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐκάκισε τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τῶν ἀξιοτίμων ἀδελφῶν Μασσίλου, ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου γενομένην, ἐπιρρίψας πρὸς τὸν ἀξιοτίμον κ. Μ. Νικηφοράκην καὶ ὑπαινιγμοὺς περὶ δῆθεν καταχρήσεων, λαβουτῶν χώραν κατὰ τὴν ἀγορὰν! ἐν ᾧ ἀληθῶς χάριτες ὀφείλονται πρὸς τὸν συλλαβόντα τὴν ἰδέαν τῆς ἀγορᾶς τῆς οἰκίας ταύτης, ἥς ἡ ἀξία εἶνε πολὺ ὑπερτέρα τῶν 5¹/₂ χιλιάδων δραχμῶν ἀνθ' ὧν ἡγοράσθη, ὡς πρόχειρος ἐκτίμησις δύναται νὰ βεβαιώσῃ. Ἐκάκισε τὸν κ. Μ. Νικηφοράκην διὰ πράξεις οὐδόλως ἀναγομένης εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὡς λ. χ. διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς εὐρυχώρου καὶ καταλληλοτάτης οἰκίας τῆς χήρας κ. Ἐλένης Θ. Καλλιγέρου ὡς δημοτικῆς σχολῆς τῶν θηλέων, διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ εἰρηνοδικειακοῦ καταστήματος, ἐν ᾧ ταῦτα, καὶ ἄλλα πολλὰ, ἐγένοντο τῇ διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς καταβαλούσης καὶ τὰς δαπάνας. Ἡθέλομεν δὲ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, προκαλέσει τὸν ὑποψήφιον τοῦ ἑαυτοῦ του νὰ μάθῃ τοῦλάχιστον τὰ τοῦ δημάρχου καθήκοντα καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἵνα μὴ κατὰ τὰς παντομμικῆς τοῦ ἀγορεύσεως ἐξελέγχεται ἀγνοῶν καὶ τὰ στοιχειώδη τῆς καμένης δημοτικῆς νομοθεσίας.

Ἄλλ' αἱ συκοφαντίαι καὶ αἱ ὕβρεις, ἴδιον τοῦ χαρακτῆρος ἐνὸς ἐκαστοῦ, θὰ ἠδύναντο νὰ λησμονηθῶσιν, ἀδύνατον ὅμως νὰ λησμονηθῇ τὸ θράσος καὶ ἡ ἀναίδεια τοῦ ἀγορεύοντος ὁποῦν ὁμίλῃ περὶ προστασίας ἐκ μέρους *ΤΟΥ* πρὸς τὸ χωρικὸν στοιχεῖον! Προστάτης τῶν χωρικῶν ὁ Βαρραβᾶς! προστάτης τῶν χωρικῶν ὁ μέχρι χθὲς, καὶ σήμερον ἔτι, ἐξωθῶν τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἑτεροδημῶτας, καὶ τοὺς τὴν ἀρχὴν κατέχοντας εἰς καταπίσεις, εἰς ἐπιθήσεις, εἰς ραπίσματα, εἰς ξυλοκοπήματα, εἰς πυροβολισμοὺς καὶ μαχαιρώματα κατὰ τῶν συνδημῶν του, κατὰ τῶν συγχωριανῶν του Λειβαδιτῶν! ἢ μήπως τόσον ταχέως ἐλησμονήσῃ τὰς φωνὰς τῶν ἐν τῇ αὐλῇ αὐτοῦ, ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, δαρέντων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας; ἢ μήπως ἐλησμονήσῃ τόσον ταχέως τὰ δικολαβικά αὐτοῦ κατορθώματα κατὰ ἀθῶων; ἢ μήπως ἐλησμονήσῃ τὰ τερατώδη κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συγγενῶν ἀνδραγαθήματα; Ἐὰν ἡ νόσος τόσον πολὺ ἐξησθίνιτε τὴν μνήμην του, τῷ ὑποσχόμεθα τὴν δεκάτην Σεπτεμβρίου 1895 νὰ λάβῃ

αφορμὴν νὰ τὰ ἐνθυμηθῇ, ὅλα. Τότε θὰ μάθῃ καὶ θὰ ἴδῃ κατὰ τὴν τρόπον ὁ λαὸς πληρῶναι τοὺς ἄρπαγες, τοὺς κακέντρεχες, τοὺς θηριώδεις τὴν ψυχὴν, τοὺς ἀπεβίει πρὸς τοὺς ἀγράφους καὶ γραπτοὺς νόμους τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀπόρασις τοῦ λαοῦ ἐπέρχεται βραδέως μὲν ἀλλ' ἀμειλίχως κατὰ τῶν ἀπεβίων πρὸς τοὺς θείους νόμους. Αἱ κατάραι τῶν ὀρφανῶν, τῶν γυνέων, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἀδικηθέντων, καταδεικνύουσι κατὰ τὴν στυγερὰν τὴν κρίσιμον ὁλὴν αὐτῶν τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν.

ΚΥΘΗΡΑΙΚΑ

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀφίκοντο εἰς Κῦθρον οἱ κ. κ. Μωραΐτης, ἀνακριτῆς, καὶ Στελλάκης, ἀντεισαγγελεὺς· ὁ κ. ἀντεισαγγελεὺς, ὅς τὴν ἐπομένην τῆς ἀρίξεως τοῦ ἐπελήρθη τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων τῆς κατὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Ἀλεξάνδρου κατηγορίας, ἐξετάσας πάντας τοὺς ἐν τῇ Πόλει κατοικοῦντας μάρτυρας. Τὴν δὲ παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀνέχωρσεν εἰς Λευκάδιον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ποταμὸν ἵνα συνεχίσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν Μαρτύρων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ὁ αὐτὸς ἀντεισαγγελεὺς κ. Στελλάκης ἐπεθεώρησε καὶ τὰ δύο συμβολαιογραφεῖα τῆς Πόλεως ὡς καὶ τὸ τοῦ Ποταμοῦ.

Ἡ ἔλευσις ἐν Κῦθροις τοῦ κ. ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ κ. ἀντεισαγγελεὺς μεγάλως ηὐχαρίστησε καὶ ἱκανοποίησε τὸν Τόπον.

Ἡ πεποίθησις τοῦ τόπου ἐπὶ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν διατηρεῖται ἀκεραία καὶ ἀμείωτος, διὸ καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἀναμένεται ἡ δικαία διεξαγωγή τῆς ὑπὸ ἀνάκρισιν σκανδαλισμοῦ ὑποθέσεως.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα,

Πρότυπον ἱερέως. ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κῦθρων, ἐν τῇ κώμῃ Καρβουνάδες, ὁ ἱερεὺς Γεώργιος Καλοκαιρινός, Μπόνης, μετὰ τῶν Ἐμμανουὴλ Πετροχείλου, Ἰωάννου Τριάρχη καὶ Μάρκου Κομνηνοῦ ἀπεφασισαν νὰ γλεντίσουν, ἀλλ' εἰς βάρος τῶν δύο μόνον ἐκ τῶν τεσσάρων ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἦτο εὐχερής, διότι τὰ καφενεῖα ἦσαν πλησίον, εἰς τὰ ὅποια ὁ γνωστὸς ἱερεὺς συχνάζει σχεδὸν πάντοτε, χαρτοπαίζων καὶ εὐθυμῶν κατὰ διαφόρους τρόπους.

Ἠγόρασαν οἱ τέσσαρες γλεντισίδες, ἐπὶ πιστώσει, παρὰ τινος κρεσπώλου 3 ὀκάδας καὶ 300 δράμια κρέατος, καὶ ἐξ ὀκάδας οἴνου! Τὸ κρέας ἐδόθη εἰς μάγειρον πρὸς παρασκευὴν, καὶ οἱ τέσσαρες, ἡγουμένου τοῦ ἱερέως, ἀνέλαβον τὸ χαρτοπαίγνιον τῶν ἐν τῷ καφενεῖῳ, ἀνὰ δύο, συνεταρικῶς. Ἡ κακὴ μοῖρα τοῦ ἱερέως τὸν κατέτρεξε καὶ ἔχασεν μετὰ τοῦ συντρόφου του, ἡ ἀπώλεια δὲ συνεπέφερεν, κατὰ τὴν συμφωνίαν, καὶ τὴν δαπάνην ὁλὴν τοῦ γλεντιοῦ· ἀλλ' ὁ ἱερεὺς οὔτε τὴν συμφωνίαν οὔτε τοὺς κανόνας τῶν χαρτοπαικτῶν ἠθέλησε νὰ παραδεχθῇ, καὶ προφανισθεὶς ὅτι ὁ μάγειρος κατεχράσθη μερίδα τοῦ κρέατος, δὲν κατέβαλε τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς αὐτὸν δαπάνην, ὡς ἐκ τούτου δὲ παρ' ὀλίγον ἐπέρχεται συμπλοκή. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ ἱερεὺς ἀπέδρα καὶ οὕτω προελήφθησαν τραγικώτερα ἐπεισόδια.

Εἶνε καιρὸς, νομίζομεν, νὰ ἐξασκῇ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτοκικῆς Ἐπιτροπῆς Κῦθρων, τὰ ἐκ τῆς θέσεώς του ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, ἵνα μὴ ὁ κληρὸς ἐξετελείζεται πρὸς ἀνυπολόγιστον ζημίαν τῆς κοινωνίας. Παρκαλοῦμεν δ' αὐτὸν νὰ

κακιστῇ ταῦτα ἱεραρχικῶς γνωστὰ τῇ Σ. Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεδέχτο **Βαπτίσεις.** ἐκ τῆς καλυμνίθρας ὁ βουλευτὴς Κῦθρων κ. Σ. Ε. Στάης τὸ θυγάτριον τοῦ Παναγιώτη Βενέρη Καρτσούρη ὀνομάσας αὐτὸ Σοφίαν.

Ἐπίσης εἰς χωρίον Λογοθετιάνικα τὸν υἱὸν τοῦ ἀρίστου φίλου κ. Ἰωάννου Μουλοῦ, καλέσας αὐτὸν Στέφανον. Κατὰ τὴν βάπτισιν παρευρίσκοντο πολλοὶ φίλοι τοῦ κ. Στάη, ἐν οἷς ὁ ἱατρός κ. Β. Τσιγκούνης, ὁ συμβολαιογράφος καὶ δικηγόρος κ. Ἀνδρέας Κατσούλης, ὁ κ. Εὐστάθιος Τσιγκούνης μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Γεωργίου.

Μετὰ τὴν βάπτισιν ὁ περιποιητικὸς κ. Γ. Μουλὸς παρέθηκε γεῦμα μεγαλοπρεπέστατον παρασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ πεφνημιμένου Ἀλεξάνδρου.

Ἐπίσης εἰς χωρίον Κεραμῶν τὸν υἱὸν τοῦ κ. Χρήστου Κασσιμάτη, υἱοῦ τοῦ γνωστοῦ καὶ σεβασμοῦ ἱατροῦ κ. Καζούλα.

Μετὰ χαρῆς ἀπεριγράπτου εἶδον τὰ Πιτσινιάνικα τὸν ἀγαπητὸν καὶ ἱκανώτατον αὐτῶν δημοδιδάσκαλον Ἠλίαν Τσουλουλόπουλον ἐπανελθόντα ἵνα συνεχίσῃ τὸ μορφωτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ἀληθῶς τοιοῦτοι δημοδιδάσκαλοι εἶνε καύχημα τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Πρὸς τὸν ἀξιότιμον δὲ καὶ διακεκριμένον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Πετρίδην διαβιβάζομεν τὰ ἐνθερμα συγχαρητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῇ διατηρήσει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ μνησθέντος δημοδιδασκάλου, καθόσον μάλιστα, ὡς ἐμάθομεν, μεγάλοι κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὑπὸ ἰσχυόντων, ὅπως ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας ὁ διακεκριμένος διδάσκαλος.

Ὁ διαπρεπὴς καὶ ἔξυχος ἐν Σμύρνῃ συμπολίτης ἡμῶν ἱατρός κ. Γ. Κοντολέων διήλθε χθὲς ἐκ Πειραιῶς κατευθυνόμενος διὰ Μασσαλίας εἰς Παρίσιους καὶ Λονδίνον. Εἰς τὰ μεγάλα ταῦτα ἐπιστημονικὰ κέντρα θέλει ἀσχοληθῇ ἐπὶ δέμητον ὁ κ. Κοντολέων εἰς μελέτας ἐπιστημονικὰς καὶ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύγγεγυς τὴν ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς ἱατρικῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη θαυμασίως γινομένην πρόοδον. Εἰς τὸν κράτιστον ἱατρὸν εὐχόμεθα καλὸν κατευόδιον.

ΕΥΛΟΓΙΑ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐκ Πειραιῶς κατευθυνομένη εἰς Κῦθρον ἡ σύζυγος Ζαφειροῦλα τοῦ Παναγιώτου Κορωναίου, ἐκ Καρβῶ, πάσχουσα ἐξ εὐφλογίας. Ἡ ἀστυνομία Πειραιῶς ὡς εἶχε καθήκον, οὐδὲν λαβούσα μέτρον περὶ τῆς πασχούσης, ἀφῆκεν αὐτὴν ἐλευθέραν νὰ μεταδώσῃ τὸ νόσημα ἀνὰ πᾶσαν τὴν νήσον τῶν Κῦθρων· ἡ ἀκηδεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἔφερεν ἤδη δυστυχῶς τὰ λυπηρὰ αὐτῆς αποτελέσματα. Ἐν τῇ κώμῃ Καρβῶ τοῦ δήμου Ποταμίων, τῆς ἱεραρχίας Κῦθρων, ἀπέβιασε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ ἀτυχὴς Ζαφειροῦλα. Μετεδόθη δὲ τὸ ἀποτρόπαιον νόσημα καὶ εἰς τὴν μητέρα καὶ ἀδελφὴν αὐτῆς ὡς καὶ τὸν ἐξαδελφον αὐτῆς Εὐάγγελον Τζωρτζόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτῆς Γρηγορίαν.

Συνιστῶμεν τοῖς ἀρμοδίαις νὰ λαβῶσι σύντονα καὶ αὐτῇ

μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς νόσου, ἵνα μὴ ταχέως ἴδωμεν σύμψασιν τὴν νῆσον μαστιζομένην ὑπὸ τῆς φοβερᾶς νόσου.

Περὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου κατ' ἐπανάληψιν τηλεγραφικῶς ἐζητήθη δαμαλὶς, ἥς οὐδὲ ἐν σωληνόριον εὑρίσκεται ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' αὐτοχρῶς οὐδ' ἀπαντήσεως ἔτυχον αἱ τηλεγραφήσασαι ἀρχαί. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ δραστήριος δήμαρχος Ποταμίου θέλει λάβει τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς νόσου.

Ἐν Καραβᾷ ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Χριστόφορος Σουρῆς.

Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ὁ Παναγιῆς Κατσούλης, γαμβρὸς τοῦ Γ. Μονάκου πάχων πρὸ πολλοῦ.

Οἱ κ. Παναγιώτης Κυπριάδης καὶ Δ. Πατρίκιος μαθόντες ὅτι ἐν τῇ χωρίῳ αὐτῶν Καραβᾷ ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εὐλογία, ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ συνάξωσι διὰ συνεισφορᾶς ἐκ μέτρων μόλιον Καραβιτῶν ἐν Πειραιεῖ νῦν διαμενόντων τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν, ἵν' ἀποσταλῇ εἰς Καραβὸν ἀρκούντα ποσότης δαμαλίδος πρὸς δαμαλισμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν τῶν κατοίκων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσέφερον.

Ὁ κ. Π. Θ. Κυπριάδης δρχ.	50
» » Δ. Πατρίκιος »	50
» » Εὐστ. Δηλαβέρης »	50
» » Μηνᾶς Κορωνάος »	25

δρ. 175

Διὰ τῶν χρημάτων τούτων τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἱατροῦ Κ. Στάκη ἡγοράσθησαν καλῆς καὶ προσφάτου δαμαλίδος 50 μεγάλα σωληνάρια ὧν ἕκαστον ἀρκεῖ πρὸς δαμαλισμὸν 20 ἀτόμων καὶ 20 μικρότερα ὧν ἕκαστον ἀρκεῖ πρὸς δαμαλισμὸν 5 ἀτόμων.

Ἡ δαμαλὶς αὕτη θέλει ἀποσταλῇ εἰς τὸν κ. δήμαρχον Ποταμίων μετὰ τὴν παράκλησιν νὰ φροντίσῃ συντόμως καὶ ταχέως πρὸς δαμαλισμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν τῶν κατοίκων τοῦ Καραβᾷ καὶ τῶν πέριξ χωρίων.

Ἐὰν τελεσφόρως καταπολεμηθῇ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἐστίαν ἡ νόσος μεγάλη ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι δὲν θέλει ἐπεκταθῇ εἰς ὁλόκληρον τὸν Καραβὸν καὶ εἰς ἄλλα χωρία.

Οἱ κάτοικοι τῶν προσβληθέντων μερῶν ὀρεῖλουσι προθύμως νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν δαμαλισμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν εἰς οὐδὲν λογίζομενοι τὰς παρὰ τῇ λαῶν ἐπικρατούσας ἀλόγους, καὶ ἐπιβλαβεῖς προλήψεις ὅτι δὴθεν βλάπτει ὁ ἐμβολιασμὸς ἐν καιρῷ ἐπιδημίας. Πάντες πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶσι. Ἡ ἀπομόνωσις τῶν πασχόντων δεόν νὰ γείνη αὐστηρά. Τὰ ἐνδύματα, αἱ κλινοστρωματὰ κλπ. τῶν ἀρρώστων, ὅπως δὴποτε καὶ ἂν λήξῃ ἡ νόσος εἴτε εἰς ὑγίαν εἴτε εἰς θάνατον, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ καταστρέφονται διὰ τοῦ πυρός, διότι τὸ μόλυσμα τῆς εὐλογίας εἶναι λίαν ἔμμονον καὶ μένει ἐν ξηρᾷ καταστασεὶ ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἱκανὸν νὰ μεταδώτῃ τὴν νόσον. Πολύτιμα ἐνδύματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἀξίας ἀπολυμαίνονται ἢ τοὶ καθαρίζονται διὰ τῆς παρατεταμένης βράσεως ἐν τῷ ὕδατι. Οἱ ἐμβολιασμένοι καὶ ἂν ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν μολυσμὸν καὶ πάθωσι τὴν νόσον οὐδένα κίνδυνον διατρέχουσι διότι παρ' αὐτοῖς ἡ νόσος γίνεται ἡπία καὶ ἀκίνδυνος.

Οἱ ἀξιότιμοι κύριοι οἰφίλοίμως δαπανήσαντες πρὸς ταχεῖαν

ἀποστολὴν τῆς δαμαλίδος εἶνε ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἵτινες πολλὰ θὰ ἠρήθουν τα θύματα ἐὰν ἀφίετο εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ἡ περὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν μέριμνα. Ἦδη ἀπόκειται εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Ποταμίων νὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως καὶ ταχέως ἵνα τὸ ἀποτέλεσμα ἐπέλθῃ ταχὺ καὶ εὐχάριστον περιοριζομένης τῆς νόσου εἰς τὴν γένεσιν αὐτῆς.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐκηδεύθη ἡ δεκαοκταετὴς κόρη Ἑλένη, τῆς ἀρίστης καὶ διακεκριμένης οἰκογενείας Σπυριδωνοῦ Ἀλβανάκη καταβληθεῖσα καὶ μαρνανθεῖσα εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητος αὐτῆς ὑπὸ νόσου χρονίας, κατὰ τῆς ὁποίας οὐδὲ τῶν ἱατρῶν αἱ θεραπείαι οὐδὲ τῆς οἰκογενείας αὐτῆς αἱ πολλαὶ περιθάλψεις κατίσχυσαν.

Τὴν κηδεῖαν παρηκολούθησεν σχεδὸν σύμψας ὁ τῆς πόλεως πληθυσμὸς εἰς ἐνδειξιν τιμῆς πρὸς τὴν τεθλιμμένην οἰκογένειαν.

Ἡ μακαρίτης εἶνε ἀδελφὴ τῶν ἀγαπητῶν Σ. Ἀλβανάκη ὑπαλλήλου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης καὶ Γ. Ἀλβανάκη δημοδιδασκάλου, οὗς βαθείως συλλυπούμεθα, ὡς καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ δοκιμασίᾳ.

Πρὸ εἴκοσι περίπου ἡμερῶν ἀσθενεῖ — εὐτυχῶς ἐλαφρῶς — ὁ σεβαστὸς καὶ τοῖς πᾶσι ἀγαπητὸς κ. Παναγιώτης Ἀγγελινός, ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως τοῦ ὁποίου εὐχεται ἅπανα ἡ Πόλις, ὡς καὶ πάντες οἱ εὐτυχήσαντες νὰ γνωρίσωσι τὸν ἀρχαῖον καὶ ἀδαμαντίνον χαρακτήρα τοῦ ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ ὑπὲρ τῶν θεσμῶν τῆς Ἑλευθερίας.

Καθ' ἐκάστην πληθὸς ἐπισκεπτῶν κατακλύζει τὸν ἀθρομαῖον αὐτοῦ οἶκον, διαπινθανομένων τὰ τῆς ὑγείας αὐτοῦ.

Ἡ σύνταξις τῶν «Κυθίων» εὐχεται ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῆς ταχυτάτης ἀναρρώσεως τοῦ πολυτίμου καὶ σεβαστοῦ αὐτῆς φίλου Παναγιώτου Ἀγγελينوῦ.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ Ἰακώβου Ἀ. Χάρου τὸν ἐπισυμβάντα τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν.

Ὁ μακαρίτης ἐγκατέλιπε προσφιλεῖ οἰκογένειαν ἥς ἦτο τὸ στήριγμα.

Ἡ ἀγαθότης, τὸ τίμιον τοῦ χαρακτήρος καὶ αἱ τόσαι ἀρεταί, αἵτινες ἐκόσμουσαν τὸν μεταστάντα, καθιστῶσιν ἐτι σκληροτέραν τὴν ἀπώλειαν. Ὁ Θεὸς νὰ παρηγορήτῃ τὴν τεθλιμμένην οἰκογένειαν καὶ τοὺς πολυπληθεῖς αὐτοῦ συγγενεῖς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΗΣ

Χθὲς τηλεγραφικῶς ἡγγέλλθη ἡμῖν ἐκ Κυθίων ὁ θάνατος τοῦ Ν. Β. Στάκη, πατρὸς τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Β. Στάκη.

Ὁ μεταστὰς ἀνῆκεν εἰς τὴν ὁλοὴν ἐκλείπουσαν γενεάν τῶν ἐσώχων ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος οὗς ἐμόρρωσεν ἐπιμελής ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ ἡ ὑπὸ ἄλλας συνθήκας καὶ ἄλλους καιροὺς ἀνάπτυξις καὶ διαβίωσις. Ἐν Ἰταλίᾳ ἡττολήθη εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου ἦν ἐξέμαθε χάριν τῆς ἐπιστήμης μὴ θελήσας κατόπιν νὰ ἐξασκήσῃ αὐτὴν ἐν τῇ πράξει. Μετὰ τὴν ἑνωσιν διετέλεσε δήμαρχος Κυθίων ἐπὶ πολλὰ ἔτη γενόμενος πρότυπον τιμίου καὶ σεβαστοῦ δημοτικοῦ ἀρχοντος. Πεντάκις, νομίζομεν, ἀνύψωσεν αὐτὸν ὁ λαὸς εἰς τοῦ δημάρχου Κυθίων τὸ ἀξίωμα τιμῆς τὰς πολλὰς ἀρετὰς καὶ τὸ ἀκέραιον καὶ ἀρχαῖόν τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ.

Πρὸ τινων ἐτῶν νόσος ἀπηνῆς κατέστησεν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν καὶ τότε μόνον ἀπεσύρθη τοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγῶνος.

Ἡ θαυμαστὴ καὶ ἀνεπίληπτος πολιτεία αὐτοῦ ὡς δῆμαρχου Κυθηρίων ἐκράτυνε τὴν πατροπαράδοτον ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν οἰκογένειαν Στᾶν καὶ προητοίμασε τὴν ὁδὸν εἰς τὸν νῦν εὐδοκίμως πολιτευόμενον ἀνέψιόν αὐτοῦ κ. Σ. Στᾶν βουλευτὴν Κυθέρων. Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ προτοφίλου καὶ ἀειμνήστου Ν. Στᾶν πέμπομεν μακρόθεν τὰ ἐνθέρμα καὶ εἰλικρινῇ ἡμῶν συλλυπητήρια καὶ δεόμεθα τοῦ Ὑψίστου, ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, νὰ παραμυθῇ αὐτὴν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ δοκιμασίᾳ.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς Ἐφημερίδος τὰ «Κυθήρα»

Παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὰ κατωτέρω εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας.

Τὰ δημοσιευθέντα παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα (Μυνήτωρα) ἀφορᾷ διὰ τὸν κύριον Νικόλαον Π. Θεοδωρακάκην ἢ Φραντζουλᾶν ἐκ Κυθέρων, δὲν εἶχον ἀληθείας καθ' ὅτι, κακῶς μὲ ἐπληροφόρησαν καὶ ἐμένα ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ προσέβην εἰς τὴν δημοσίευσιν κατ' αὐτοῦ, ἐνῷ ἦτον συκοφαντία, διότι ἄλλοι ἐξετέλεσαν κατὰ τοῦ Γαμβροῦ μου τὴν πρᾶξιν αὐτήν, καὶ ὅχι οὗτος.

Ἐν Πειραιεὶ τὴν 4 Αὐγούστου 1895.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Βρεττὸς Ν. Λουράνδος

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

Πλείστα ὅσα παράπονα γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κυθέρων κατὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Ἀλεξάκη ὡς δυστροποῦντος κατὰ τὴν χορήγησιν κυνηγετικῶν ἀδειῶν καὶ μυρία παρεμβάλλοντος προσκόμματα. — Εἰς τοὺς πλείστους τῶν προτερχομένων κυνηγῶν ἵνα λάβωσι τὴν συνήθη κυνηγετικὴν ἀδειαν ἀπαιτεῖ ἐγγυητὴν. Ἀληθῶς τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα, περὶ κυνηγετικῶν ἀδειῶν, ἀπὸ τῆς λαμβάνων κυνηγετικὴν ἀδειαν νὰ παρουσιάσῃ ἐγγυητὴν περὶ τῆς καλῆς χρήσεως ἣν ἤθελε τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐπιφορεῖν πονήσει· ἀλλ' ἔκτοτε παρῆλθον 62 ὅλα ἔτη, τὰ ἤδη μετεβλήθησαν, αἱ κοινωνικαὶ συνήθειαι ὅφ' ἃς ἐξεδόθη τὸ Β. Διάταγμα ἐκείνο τελείως ἀντεπλήρυσαν, σήμερον δὲ ἡ ἐξάσκησις τῆς χρήσεως τοῦ ὅπλου εἶνε ὑποχρέωσις ἐπιβεβλημένη πρὸς πάντα Ἑλληνα οὐ μόνον λόγῳ σωματικῆς ἐξασκήσεως ἀλλὰ καὶ Ἑθνικῶν σκοπῶν. Ἡ κυνηγασία εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ πολέμου, λέγει ὁ Ξενοφῶν. Τοῦτο ἃς λάβωσιν ὅφ' ὅφιν οἱ ἀρμόδιοι οἱ τὰ προσκόμματα παρεμβάλλοντες πρὸς τοὺς θιασώτας τῆς κυνηγασίας.

Ἀλλ' ἡ ζητούμενη ἐγγυητὴ παρὰ τοῦ ἀστυνόμου Κυθέρων πρὸς παροχὴν κυνηγετικῆς ἀδείας φέρει καὶ πρόσθετον δαπάνην 2 1/2 δραχμῶν πλὴν τῶν πέντε ἃς ἔχει ὁ σφραγιστὸς χάρτης τῆς κυνηγετικῆς ἀδείας. Ἡ πρόσθετος δὲ αὕτη δαπάνη εἶνε παράνομος, διότι ὁ νόμος ΑΧΚΕ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 ὡς ἐτροποποιήθη τὴν 11 Δεκεμβρίου 1892 ὀρίζει τὸ τέλος τῆς κυνηγετικῆς ἀδείας πάντοτε μέχρις ἐνὸς ἑτοῦς εἰς δραχμὰς πέντε. Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ πληρώσῃ τις διὰ κυνηγετικὴν ἀδειαν πλέον ἢ ὅσον ὁ νόμος ὀρίζει; Ἀνα-

μένονεν τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας παρὰ τοῦ ἀξιότιμου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ὃν, ὡς ἐμάθομεν ἀνηνέχθησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΑΣ

Δ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος

Πρόφην ἐσώτ. ἱατρὸς τῆς ἐν Μοράχῳ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς

Ὁραὶ ἐπισκέψεως 8—9 Π. Μ. 3—5 Μ. Μ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἀντικρὺ τῆς Βουλῆς ὑποδηματοποιεῖον τοῦ φιλοπροόδου συμπολίτου κ. Ἰωάννου Κορωναίου ἔχει πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐκλεκτῆς πελατείας, τοῦ τὰ ὠραιότατα δέρματα Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ὡς καὶ ἐγχώρια, κόπτην δὲ πεφημισμένον διὰ τὴν ἀπαράμιλλον κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν ἣν δίδει εἰς τὰ ὑποδήματα, καὶ ἰδίως εἰς τὰς μπότας τῶν κ. κ. Ἀξιωματικῶν. Ἐν γένει δὲ θαρρύντως δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα ὡς δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὰς μᾶλλον δυσκόλους ἀπαιτήσεις τῶν πελατῶν του.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν «Κυθέρων» καὶ κατὰ τὸ 1895 ν' ἀποστείλωσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν «Κυθέρων».

Οἱ μετὰ τῶν «Κυθέρων» ἀλληλογραφοῦντες παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωσι τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν : «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Κυθέρων» Ἀθήνας».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ πλησίον τῆς νίας ἀγορᾶς καπνοπωλεῖον τοῦ φιλοπροόδου νίου καὶ συμπολίτου ἡμῶν Ἀνδρίου Ν. Φαττιά, πωλοῦνται καπνὰ Λαμίας, Ἀγρινίου καὶ Βώλου ἀρίστης ποιότητος· πρὸς δὲ καὶ σιγαρέτα ποιότητος ἐξαιρετικῆς, φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ ἡμῶν κ. Σπ. Στᾶν.